

„Blijf bij ons, want het wordt al avond en de dag komt ten einde”

1ste lezing: Handelingen 3,1-10

Psalm: 105 (104)

Evangelie volgens Lucas 24,13-35

Ook vandaag worden wij getroost door het Woord van God. Deze keer in het evangelie van Lucas die ons vertelt over de verschijning van Jezus aan de leerlingen van Emmaüs.

Twee leerlingen liepen weg uit Jeruzalem terwijl ze overmand werden door teleurstelling en verdriet. De droom van de redding door de openbaring van de verwachte Messias was, in hun ogen, op niets uitgelopen en dit vertellen zij aan de man die met hen mee komt lopen zonder te weten dat het Jezus was.

“Met een bedrukt gezicht bleven zij staan en een van hen sprak tot Jezus: Zijt Gij dan de enige vreemdeling in Jeruzalem, dat Gij niet weet wat daar in deze dagen gebeurd is?...En wij leefden in de hoop dat Hij degene zou zijn die Israël ging verlossen!”

Het verdriet van deze leerlingen is in hun gezicht te lezen, net als het verdriet van Maria Magdalena in het evangelie van gisteren, maar de teleurstelling van deze leerlingen is anders dan bij Maria. Het komt blijkbaar voort uit het feit dat zij bepaalde verwachtingen hadden van Jezus en de redding die Hij kwam brengen. Zij hadden iets gehoopt wat niet was uitgekomen op de manier die zij verwachtten.

Ik kijk naar mezelf en zie hoe ik ook op bepaalde momenten in mijn leven, volkomen onterecht, teleurgesteld was in God, niet omdat Hij niet goed was met mij, maar omdat ik ook verkeerde verwachtingen had. Misschien hebben wij dit soms ook gedacht in deze tijd: Waar is God in dit lijden? Waarom laat God dit toe? Waarom laat Hij toe dat wij zelfs Pasen niet bij elkaar kunnen vieren in de kerk? Waarom laat Hij toe dat er mensen sterven?

Ik denk niet dat de leerlingen van Emmaüs helemaal geen geloof hadden; sommige exegeten denken zelfs dat een van deze twee leerlingen de evangelist Lucas was. Ook Marta en Maria, twee gelovige vrouwen, hadden Jezus gezegd: *“Als Gij hier was geweest zou onze broer niet gestorven zijn.”* Het is heel menselijk en van alle tijden, ook voor gelovigen, om verwachtingen te hebben die niet overeenkomen met Gods plannen voor ons. Wees daarom niet te verbaasd en teleurgesteld over jezelf als je ook in jezelf soms deze twijfels ziet ontstaan.

Omdat Jezus ons goed kent vertroost Hij ons opnieuw zoals Hij dat gisteren deed bij Maria. Dit doet Hij trouwens niet voordat Hij ons toch laat weten: *“O onverstandigen, die zo traag van hart zijt in het geloof aan alles wat de profeten gezegd hebben.”* Maar vervolgens legde Jezus hen alles uit en blijft met hen meelopen.

Hoe vaak is Jezus in ons leven naast ons komen lopen en is Hij ons nabij geweest in onze twijfels en verdriet? Wellicht anders dan wij verwachtten en misschien konden wij Hem ook niet meteen herkennen maar pas jaren later, maar dat betekent niet dat Hij er niet was. Misschien hebben wij ook deze ervaring dat wij achteraf gezegd hebben: *“Brandde ons hart niet ons, zoals Hij onderweg met ons sprak?”*

De leerlingen kwamen bij Emmaüs en drongen bij Hem aan: *“Blijf bij ons, want het wordt al avond en de dag loopt ten einde.”* Laten wij deze woorden tot ons gebed maken vandaag. Laten wij Jezus vandaag vragen: Blijf bij ons Heer want U bent de enige die ons het echte leven kunt geven. Blijf bij ons Heer. Amen.